

de bragte til en Barbeer, og det er da Noget, som man godt kan overlade til Barberens Skjøn, om Vedkommende skal bringes paa Hospitalet eller ikke. At Barberen skulde ville indlade sig paa f. E. at ville læge et Beenbrud, troer jeg ikke kan befrygtes, men har Vedkommende faaet et Hul i Hovedet, saa ville Folk, der ere vantede til slige Tilfælde, overmaade let kunne skjønne, om det er farligt eller ikke, et Sygdomstilfælde eller Følgen af en Knuus. Det kunne de i de fleste Tilfælde skjønne om lige saa godt som en Læge, og jeg veed derfor ikke, hvorfor man skal udelukke en Læge fra Byen eller en af de medicinske Candidater paa Hospitalet med at modtage en saadan Person. Jeg troer saaledes, at Bestemmelsen meget godt kan lade sig forsvare, og jeg kan ikke skjønne, at den skulde kunne medføre nogensomhelst Ulempe. Jeg er derimod bleven gjort opmærksom paa en anden Ting af den ærede Indenrigsminister, som Udvalget jo kan forandre til 3die Behandling. Det er nemlig angaaende det næstsidste Punktum i Paragraphen, hvor der tilfuges Barberen et billigt Vederlag, hvilket vistnok rettere vilde have sin Plads i Slutningen af Paragraphen. Det kan jo skee ved en Redactionsforandring til 3die Behandling.

Madvig: Jeg skal blot endnu sige, at naar en drukken Mand bliver indlagt hos en Barbeer, saa er han enten i det Tilfælde, at han kan sige, om han vil paa Hospitalet eller ikke, og saa behøves der intet Skjøn, eller ogsaa er han ikke i det Tilfælde, og saa er det meget vanskeligt at afgjøre, om hans Tilstand er Virkningen af en Knuus, eller, naar han har et Hul i Hovedet, om den er en Følge, af at Hjernen er angreben.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved, efterat Udcastets § 1 i Genhold til Formandens ved Forhandlingens Begyndelse gjorte Bemærkning, var anseet for vedtagen uden Afstemning:

1) Udvalgets Endringsforslag til § 2: § 4 Linie indskydes efter „friser“ og foran „at opsætte“ osv.: at skære Rigtorne. Vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

2) Sammes Endringsforslag til samme Paragraph:

§ 5te og 6te Linie efter „samt“ udgaas Ordene: efter en Læges Anordning. Vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

3) Lovudkastets § 2 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Vorgerfak eller Næringsbeviis som Barbeer giver Ret til at holde Barbeerstue og i Forbindelse dermed at besørge Barbering udenfor samme, at klippe Haar og frisere, at skære Rigtorne, at opsætte Knive og Saxe, at falholde Igler, samt at sætte Igler, anvende Klysterer, paalægge Plastre samt kolde og varme Omslag og andre lignende Forretninger, dog at ikkun Rettigheden til at betjene ved Barbering bliver udelukkende forbeholdt Barbererne. Vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Udcastets § 3 ansaaes for vedtagen uden Afstemning.

4) Udvalgets Endringsforslag til § 4: 3stedetfor Udcastets § 4 sættes:

Enhver Barbeerstue i Kjøbenhavn skal være forsynet med et Skilt, og i enhver saadan skal altid findes ophængt en Fortegnelse over samtlige Stadens Læger, med Beskjæftelse af deres Bopæle samt Tiden, paa hvilken de daglig ere at træffe. Disse Fortegnelser skal Stadslæger lade affatte og omdele to Gange aarlig.

Paa enhver Barbeerstue i Kjøbenhavn skulle Personer, der ere komne til Skade eller pludselig bleve angrebne af Sygdom paa Gaden, modtages, og Barberen skal være pligtig til at hde dem, hvad foreløbig og yderligere Hjælp han agter fornøden og trøster sig til at hde. For denne Hjælp er han berettiget til at forlange et billigt Vederlag; er den Tilskadekomne eller Syge ude af Stand til at udrede dette, tilkommer der ham Erstatning af Politikassen. Omme Tilskadekomne eller Syge sig henbragte til et Hospital eller en Læge kaldt, eller skjønner Barberen selv, saafremt hine ere ude af Stand til at dømme om deres Tilstand, at dette er ondt eller nødvendigt, saa skal han være forpligtet til ufortøvet at besørge det udført, og i Tilfælde af Forsøm-